

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 21. Martii. De S. Benedicto. Inter benedictos benedicetur. Eccl. 24.
Inter benedictos benedicetur, no[n] cui meliùs omnia, sed qui ex omnibus
melior.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Tr. 10. in
Ioan. 10.

postrelata Christi Verba: Ergo, inquit, & Maria, quia fecit voluntatem Patris. Hoc in ea magni auit Dominus, quia fecit voluntatem patris, non quia caro genuit carnem. Intendat Charitas vestra: Propterea cum Dominus in turba admirabilis videretur faciens signa & prodigia, & ostendens quia latere in carne, admirata quadam anima dixerunt, felix venter qui te portavit. Et ille, imo felices qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud. Hoc est dicere: & mater mea, quam appellastis felicem, inde felix, quia verbum Dei custodivit: non quia in illa verbum caro factum est, sed quia custodit illud ipsum verbum Dei per quod factus est, & quod in illa caro factum est. Homines non gaudeant prole temporali, exultent si spiritu junguntur Deo. Et alibi: Beatorum fuit Maria percipiendo fidem Christi quam concipiendo carnem Christi. Materna propinquitas nihil Maria profuisset, nisi felicius Christum corde quam

I. de san-
ta Virg.
c. 2.

carne gestasset. Sanctus denique Iustinus in quaestionibus, non matrem debito honore fraudit Dominus, sed docet qua, ex maternitate virgo sit beatissima.

Quae cum omnia propositam valde confirmant veritatem, videlicet anime quantum tibi ex sanctitate boni accedat, qui dum sis sanctus, propior eris beatae Virgini quam propinquus ejus, cui deesset sanctitas: imo propior eris ipsi Christo Iesu, quam ejus esset mater, si sancta non esset. O Sanctitatem supra res omnes creatas exoptandam, cum supra Patrem Virginis matris, aut ipsam Dei supra matrem, qua dignitate nihil sublimius, ipsa tamen sanctitas praestet & emineat.

Vide in hac 2. parte, Feria 6. post Cincres, ubi de Sanctitate. Et in 3. parte. Die 26. Iulii de sancta Anna.

DE SANCTO BENEDICTO Die 27. Martii.

Inter Benedictos benedicetur. Ecclesi. 24.

VERITAS PRACTICA.

Inter benedictos benedicetur, non cui melius omnia: sed qui ex omnibus melior.

SENSVS & RATIO est, quod ex multis, qui putantur in hac vita benedicti, ille est verus benedictus dicendus, non cui felicius succedunt omnia, aut qui pluribus abundat bonis, sed qui rebus aut successu rerum melius utitur.

Sed non est melior rerum aut bonorum usus quam si ipse, qui ea recipit, fiat ex eis melior & sanctior.

Ergo inter benedictos benedicetur non cui melius omnia, sed qui ex omnibus melior: sicut ipse sanctus Benedictus.

I. P U N C T U M.

2. l. Dial.
c. 11.

FVIT Vir vite venerabilis, inquit sanctus Gregorius, GRATIA BENEDICTUS ET NOMINE: ab ipso sua pueritia tempore cogerens senile: aetatem quippe moribus transiens, nulli voluptati animu dedit, sed dum in hac terra adhuc esset, quo temporaliter libere uti potuisset, despectit jam quasi aridum mundum cum flore: qui liberiori genere ex provincia Nursia exortus,

Roma liberalibus literarum studiis traditus fuerat: sed cum in eis multos ire per abrupta vitioru cerneret, eum, quem quasi in ingressu mundi posuerat, retraxit pedem, ne si quid de scientia eius attingeret, ipse quoque in immane precipitium totus iret. Despectis itaque literarum studiis, relicta domo rebusque patris, soli Deo placere desiderans, sanctae conversationis habitum quaesivit, recessit igitur scienter, nesciens er nesciens, & sapienter indoctus. Tum de vita eius & miraculis sanctus ille Doctor toto Dialogorum secundum libro. Sed ex illis paucis, imò ex solo nomine cui res responderet, satis superque rerum est quae considerentur.

Quid est enim Gratia BENEDICTUM esse & nomine nisi tantis donorum caelestium abundate benedictionibus ut per Antonomastiam & excellentiam praeter ceteris BENEDICTUS sit dicendus? Et certe legi non possunt sine stupore animi, quae de sancto viro tam mira & stupenda referuntur; siue sanctitatem vitae respicias, siue miraculorum multitudinem, siue Ordinis, quem instituit, religiosi praestantiam; quae a nobis quidem susus in vernacula meditatione descripta sunt. Verum, quod mihi modò ex omnibus magis admirandum & ad praxim accommodatius venit, non est illa

illa gratiarum copia, non bonorum etiam spiritalium abundantia, nec felices instituti progrediendi ordinis: sed rectus & probatus rerum omnium usus, quo non ad privatam ille gloriam & singularem nominis commendationem, aut simile aliquod singulare commodum; sed ad suam sanctitatem, ad communem totius Ecclesiae proventum & aeternam animarum salutem, quaecunque sibi caelitus donarentur & acciderent, deuvabat. Hoc est revera benedicti; hoc est esse *Benedictum Gratia & nomine*: hoc est quod de sapientia seu de sapientiori viro scribit Sapiens, *inter benedictos esse benedictum; NON cui melius omnia fiant & succedant, sed qui ex omnibus fiat melior.*

Ratio praesupponit, quod in comperto est, plures benedictionum reperiri species, quibus benedicti contingat in hac vita. Sunt enim primò benedictiones quae dicuntur mundi, seu quae à mundo & mundanis dantur, cum, ut ait Propheta, *justificatur impius & iniquus laudatur in iniquitate sua. Væ cum benedixerint vobis homines. MALEDICAM benedictionibus vestris.* Deinde sunt benedictiones terrenae & temporales de quibus frequens est mentio in Scripturis. Ac denique dicuntur à Domino benedicti qui plures vel singulares gratias ab eo recipiunt sive in suum sive in aliorum usum, *hic accipiet benedictionem à Domino, quasi diceret, non à mundo, non à terra, non ab hominibus, sed à Domino, cujus quidem benedictio longè est aliis praeferenda, ratione dantis & doni; sed tamen nisi rectè quis datis donis utatur, quid prodest illi benedictio? audi Psalmistam: Et dilexit maledictionem & venit ei: & noluit benedictionem & elongabitur ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimentum, & intravit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius.* Putasne sit aliquis qui nolit benedictionem Domini & qui maledictionem diligit? nò aliter est putandus quam qui accepta benedictione abutitur & in maledictionem convertit, sicut Iudas traditor de quo est totus ille Psalmus.

Non est itaque satis ad veram benedictionem, sive ut quis vere benedictus dicatur, si benedictionem à Domino accipiat, si multa, vel singularia, si rebus abundet, si prosperis gaudeat eventibus: sed si accepta benedictione & omni rerum abundantia fuerit rectè usus, multi enim benedicti à Domino, sed inter benedictos ille unus benedicetur, qui cum

divina gratia sic bonis datis bene utitur, ut, quod est in Scriptura, *Dominus impleat in eo benedictionem suam.* Inchoata est in aliis benedictio, sed impletur in rectè utentibus.

II. PUNCTUM.

IAM verò, non est melior rerum aut bonorum usus, quam dum ipse, qui bona recipit, fiet ex eis melior & sanctior.

Nam primò, etsi quis non abuteretur bonis in vitium, sed tantum in temporale commodum, quis non videt non hunc esse finem propter quem sua Deus communicat qui *universa propter semetipsum operatur?* Deinde si dixeris id Deo fore gloriosum, dummodo Deum inde laudes & ames: at quænam eius laus dignior, quàm à digniori & meliori animo, què ipse Deus suis benefactis semper præterdit & provocat quantum in ipso est, ut ait sanctus Psaltes, *Etenim benedictionem dabit legislator. Ibunt de virtute in virtutem.* Et Apostolus: *Benedixit nos in omni benedictione spirituali in caelestibus: ut essemus sancti & immaculati in conspectu eius in charitate.* Videlicet finem quem habet Dominus qui benedicit? Potestne verò esse alius illo melior? Et quando esset alius finis, deberent eis qui recipit benedictionem, aliud in ea spectare, quam quod is spectat qui benedicit?

O quam acutè Sapiens: *Compedes in pedibus, stulto doctrina, & quasi vinculum manuum super manum dextram.* Id est, qui nescit rectè uti suis animi dotibus & quibuscunque donis acceptis, perinde est ac qui pedibus manibusque contractus, suorum ulrumque membrorum privaretur. Nescit autem illis animi donis rectè uti, qui non inde sapientior & melior efficitur.

Quod & paulò antè, idem Sapiens, sic per avari similitudinem luculenter expresserat: *viro cupido & tenaci sine ratione est substantia, & homini livido ad quid aurum? Qui sibi nequæ est, cui alii bonus erit? & non iucundabitur in bonis suis. Qui sibi invidet, nihil est illo nequius, & hæc reddito est malitia illius.* Quasi diceret, hoc est esse sibi malum, non esse bonum ex bonis suis: hoc est sibi velut invidete, quando quis mavult parcere suis bonis, quàm inde sibi benefacere ac prodesse.

III. PUNCTUM.

INTER benedictos igitur benedicetur non cui melius omnia, sed qui ex omnibus melior, qui sic omnibus datus & acceptis rectè utetur, ut ex omnibus & singulis sanctior, humilior, ad omne virtutis exercitium paratior, & ut ait

2. Tim. 2. Apostolus, *vas sit in honorem sanctificatum, & utile Domino, ad omne opus bonum paratum.* Hoc est non modò benedictionem accipere & implere, sed in ipsam quodammodo transire benedictionem, ut ait Dominus per Prophetam: *Salvabo vos, & eritis benedictio.* Id est, sic inter benedictos benedicemini, ut ipsa sitis benedictio, non modò quia plus aliis benedictionis accipietis, sed quia benedictionem acceptam melius utemini, quando ad vestram salutem & perfectionem, ejus usum converteretis: sic enim sancti & salvi facti, verè tùm eritis ipsa benedictio, cujus finis & effectus est sanctitas & salus vestra.

Ps. 117. *Eccè sic benedicetur homo qui timet Dominum; qui timet scilicet, quod dixit Dominus de his qui suis abutuntur donis: Quia ego*

Zacch. *Osce 2.*

*dedi ei frumentum & vinum & oleum, & argentum multiplicavi ei, & aurum, quæ fecerunt Baal. Et ibidem: argentum suum & Ibid. 8. aurum suum fecerunt sibi idola, ut interirent. Nec non quod dixit Dominus in Evangelio: Luc. 11. omni cui multum datum est, multum quæretur ab eo: & cui commendaverunt multum, plus petent ab eo. Hoc enim si verè times, sic intentus tibi eris in omnibus, ut quemadmodum accepisti à Domino ut loquaris & agas, sic omnino perficias; sicque fiet quod precabatur Moyses, *Benedictus eris tu ingrediens & egrediens: id est, universim in omnibus, & singulatim, in unaquaque actione, dum eam inchoando, tu propones cum gratia, quod est perfectius, & finiendo recoles an id effeceris.**

Vide in 1. parte, h e b d o m a d a 1. post Epiphaniam ubi duabus consequentibus Feriis hæ duæ Veritates proponuntur:

Gratitudo animi nulla formari potest digna beneficio vocationis, nisi se animus dignè conformet vocationi. Non est minus perfectæ mortificationis, bene uti rebus, quàm omninò non uti.

Die 25.
Martii.

I N F E S T O ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS.

Quæ tribus primis Adventus hebdomadis propositæ sunt considerationes & veritates, sive de Mysterio Incarnationis, sive Annuntiatione Mysterii, hûc opportunè referri possunt: quibus & nonnullas in pauca contractas addimus, quas unicuique promptum erit aliunde latius producere.

DE CVLTV BEATÆ VIRGINIS In parvis rebus.

Missus est Angelus Gabriel à Deo in civitatem Galilea, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, & nomen Virginis, Maria. Luc. 1.

VERITAS PRACTICA.

Sui quisque cultus ac pietatis in B. Virginem, sæpe fidem majorem in parvis, quàm in magnis.

RATIO est, quia majorem sui cultus ac pietatis fidem is facit, qui magnis indicat se pure colere Beatam Virginem. Sed sæpe id magis indicatur in parvis quàm in magnis.

Ergo